

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 62 (4255)

Anykščiai,

1981 m. gegužės mėn. 28 d.

Kaina 2 kap.

Daugiau vertingų pašarų

Laistoma šilto gegužės lietaus, žolė stiebiasi tiesiog valandomis. Tik neseniai rajono žemdirbiai baigė pašarinių kultūrų sėją, o jau vieno kito ūkio mechanizatoriai rėžia pirmuosius pradalgius lenkose. Netrukus visuose rajono ūkiuose prasidės didžiojo šienapjūtės darbymėčio įkarštis.

Sių svarbių darbų išvaka-rėse Svėdasų kolūkyje buvo surengtas zoninis pasitarimas pašarų gamybos klausimais. Jame dalyvavo respublikos Žemės ūkio ministerijos, mokslinio tyrimo įstaigų, žemės ūkio aptarnaujančių organizacijų atstovai, darbuotojai, LKP Anykščių rajono komiteto pirmininkas A. Budavičius, žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis, LKP Rokiškio rajono komiteto pirmininkas V. Asačiaovas, kiti atsakingi šio rajono darbuotojai. Šiuo rajono žemės ūkio valdybų ir vėlinarijos įstaigų specialistai, ūkių vadovai, vyriausieji agronomai, zootechnikai, inžinieriai-mechanikai.

Ižanginiu žodžiu pasitarimą pradėjo LKP Centro Komiteto skyriaus vedėjas pavaduotojas A. Matijosius. Apie tai, kaip įdiegti perspektyvias pašarų ruošimo technologijas, sparčiai ir be nuostolių sudoroti žolės ir kitų pašarinių kultūrų derlių, gerinti šių kultūrų sėklininkystę bei spręsti kitus aktualius pašarų bazės stiprinimo klausimus, pasitarime kalbėjo respublikos Žemės ūkio ministro pavaduotojas, gamybinio-mokslinio agrocheminio žemės ūkio aptarnavimo susivienijimo pirmininkas J. Maroza, Žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto skyriaus vedėjas, žemės ūkio mokslo daktaras profesorius L. Kadziulis, Žemės ūkio mechanizacijos ir elektrifikacijos MTI direktorius, technikos mokslų kandidatas A. Pranuolenis, Gyvulininkystės MTI skyriaus vedėjas V. Tarvydas, Svėdasų kolūkio pirmininko pavaduotojas K. Ropius papasakojo apie šio kolūkio specialistų bei žemdirbių patirtimą organizuojant šienapjūtės darbus.

Kaip buvo pažymėta pasitarime, šiemet vėliau bresnančios žolės augimo sparta mažda teatsilieka nuo ankstyvųjų — šunažolės, pievinės miglės. Po nepalankių metų pievose ir ganvokse vėrusia varpinės žolės, dobilų ir kitų ankštinių išlikę palyginti nedaug. Todėl, norint visas žolės sudoroti, kol jos neperaugusios ir nenustojusios žymios dalies maisto medžiagų, šienapjūtė teks

anksti pradėti ir baigti per trumpą laiką.

Spartus žolės augimas ganvokse verčia ūkių specialistus labai apgalvotai organizuoti gyvulių ganymą oei šių žaliųjų plotų šienavimą. Kur karvės išgintos į ganvokas itin anksti, ten netrukus bus galima jas gražinti į ankščiausius nuganylus aptvarus. Kur ganyti gyvulius pradėta vėliau — ten teks juos pervargyti į gardus su bebaigiančia peraugti žole. Kad ji nebūtų be naudos ištrijama, teks elektrinėmis užtvaromis atitverti nedidelės žolės porcijas, kilnojant šias užtvaras 3–4 kartus per dieną. Kur žolė labai peraugs, teks prieš ganymą ją nupjauti. Ir ganant neperaugusioje žolėje, jos likučius nušienauti reikia nedelsiant.

Šienapjūtę pradėsime nuo šiam tikslui palykty ganvokių aptvarų. Pirmiausia šienausime tuos, kur įsėla šunažolė, pievinė miglė.

Per pirmąją birželio savaitę anykštėnams ir rokiškėnams būtina nupjauti dobilų, kurių atolas bus paliktas sėklai. Pirmąją pjūtį uždelsę, geros sėklos neprisiuoginsime. Beje, reikia koki penktadalį-trečdį dobilų sėklų prisikulti iš pirmosios žolės, parenkant šiam tikslui nepiktžolėlus pasėlius.

Nupjovę sėklai skirtų dobilų pirmąją žolę, šienploviai grįš į varpinę žolių laukus, o vėliausiai šienaus liucerną. Ši žolė ir dabar aukštai pasistiebusi, bet ji dar tebe kaupia maisto medžiagas.

Pastaraisiais nepalankiais metais pritrūkome raudonųjų, rausvųjų dobilų ir kai kurių kitų vertingų žolių sėklos. Todėl šia vasarą reikia ypač kruopščiai prižiūrėti jų sėklinius pasėlius, neįskaitant herbicidų (žinoma, iki lestinos ribos). Sėkliniame žolių įsėlyje užtelėjusias piktžoles tikslinga nukirsti šienapjūvėmis ir palikti lauke, kad sudžiūtų.

Specialistų nuomone, šiemet tikslinga šienapjūtę baigti iki paskutiniųjų birželio dienų. Ankščiau nušienautuose masyvuose atolas spės atželti iki liepos pabaigos ir jį dar bus galima sudoroti prieš javapjūtę.

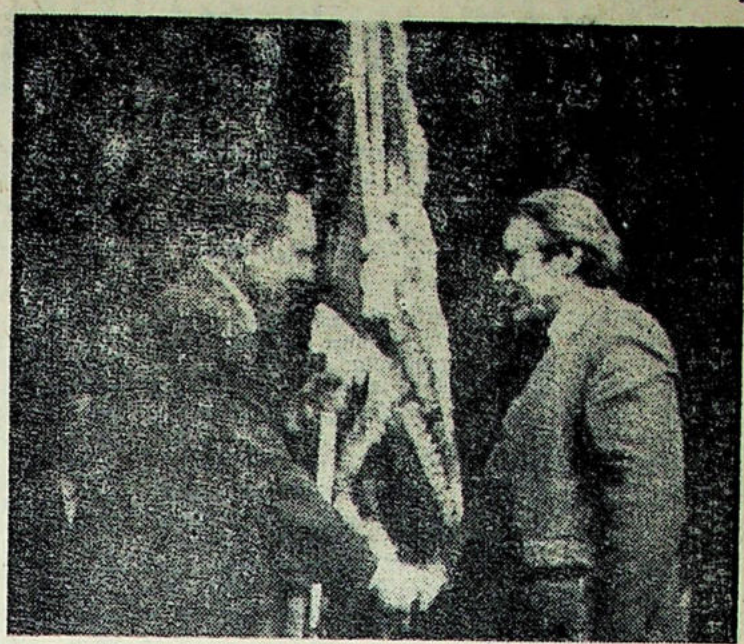
Kokią naudoti žolės doravimo technologiją? Tai padiktuos orai. Bet kuriuo atveju nupjautą žolę tikslinga laikyti lauke ne ilgiau kaip 3 dienas. Jei orai palankūs, ruošime šieną. Jei ims lyti, žolę konservuokime, tik ne laukime, kada ji lauke pradės pūti. Taigi, ruošiant šieną, jau iš anksto turi būti viskas paruošta kitai žolės doravimo technologijai.

Šienapjūtės darbų spartą lems apgalvotas technikos sukomplektavimas, kruopštus

jos paruošimas, tikslus darbų planavimas. Zolei pjauti visuose ūkiuose technikos yra. Aišku, reikia taip pasivairuoti, kad didesnis darbų krūvis tektų našiausioms šienapjūvėms. Prastėsi reikės visai nevartoti. KP-320 tipo vartytuvai mūsų slambių ūkių sąlygomis nėra našūs, bet darbščių mechanizatorių panaudojant, ir jie duos naudą.

Ūkiuose kasmet gausėja technikos, skirtos šieno surinkimui ir krovimui mechanizuoti. Jau pernai rajono ūkiuose sėkmingai šiam tikslui buvo pritaikyta priekabos-rinktuvai NTVS-4-1, šiemet pirmąkart įsigytos panašios konstrukcijos mašinos T-050. Pastarąsias jau nebe vienerius metus yra eksplloatavę Rokiškio rajono Kamajų kolūkio mechanizatoriai. Įsitikinta, jog viena tokia priekaba patyręs mecha-

Anykščių rajono žemdirbiai tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais už 1980 metus pasiekus gamybinių ekonominių rodiklių žemes ūkyje didimo rezultatus. Neseniai įvykusiame rajono kolūkių tarvo posėdyje LTSF žemės ūkio ministras M. Grigaliūnas įteikė LKP Anykščių rajono komiteto pirmajam sekretoriui J. Peseckui LKP Centro Komiteto LTSR Ministrų Tarybos, Respublikinės Prof-sąjungų Tarybos ir LLKJS Centro Komiteto pereinamąją raudonąją vėliavą. Šį momentą ir matome V. Siaučiūno nuotraukoje.

Kosmonautai Vladimiras Kovalionokas ir Viktoras Savinychas Žemėje

TASS-o PRANESIMAS

1981 m. gegužės 26 d. 16 val. 38 min. Maskvos laiku, sėkmingai įvykdę užplanuotą skridimo orbitiniu mokslinio tyrimo kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz“ programą, kosmonautai draugai Vladimiras Kovalionokas ir Viktoras Savinychas grįžo į žemę.

Laivo „Sojuz T-4“ nuleidžiamasis aparatas nusleido numatytame Tarybų Sąjungos teritorijos rajone, už 125 kilometrų į rytus nuo Džekazgano miesto.

Nusileidimo vietoje patikrinus kosmonautų sveikatą, paaiškėjo, kad jie gerai pakėlė orbitinį skridimą ir grįžimą į Žemę.

Savo skridimą draugai V. Kovalionokas ir V. Savinychas pradėjo 1981 m. kovo 12 d. laivu „Sojuz T-4“, o kovo 13 d., laivui susijungus su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Progres-12“, kosmonautai pradėjo dirbti komplekse.

Kosmonautai skraidė 75 paras. Per tą laiką jie iškrovė transporto laivą „Progres-12“, įgyvendino stotyje būtiną profilaktikos priemonių kompleksą, kad būtų galima toliau eksploatuoti jį pilotuojamuo režimu, ir atliko visus numatytus tyrimus ir eksperimentus.

PASKUTINIS SKAMBUTIS

J. BILIŪNO VIDURINEJE MOKYKLOJE

Visam gyvenimui įsimintina šventė liks paskutinis skambutis, nuskambėjęs 62 J. Biliūno vidurinėje mokykloje trisdešimt aštuntuosios laidos abiturientams. Jau iš pat ryto dešimtokai pasistengė, kad margaspalvių gėlių kilimu prazystų jų klases. O po pamokų pirmaklasiai su simboliniais mažyčiais skambučiais atėjo pas abiturientus ir kiekvienam padovanojo paskutinio skambučio šventę simbolizuojančius atminimo medalius. Tautinių juostų keliu šios šventės kaltininkai pakilo į aktų salę. Stabtelėję prie J. Biliūno bareljefo padainavo „Kaip brangus man tie kloniai numylėti“... pagal J. Biliūno žodžius, padėjo gėlių, papasakojo, kaip jiems sekėsi vykdyti priesakus, kuriuos priėmė prie raišytojo bareljefo rugsejo pirmąją. Sveikinimo žodį išleis-tuvininkams tarė moksleivių pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė R. Raugalaite, palinkėjo sėkmės egzaminuose.

Kai iškilnių šventės kaltininkai-vienuoliktakai užėmė vietas aktų salėje, į juos

montažu kreipėsi pirmaklasiai. Prisegę prie krūtinės simbolinius varpelius. Abiturientai įteikė pirmaklasiams atminimo knygas.

Mokyklos direktoriaus pavaduotoja L. Povilanskienė šiltais žodžiais paskyrė stropiausiems abiturientams, kurie mokėsi tik labai geriais pažymiais. Tai D. Cerniauskaitė, A. Baublytė, M. Juodviršytė, D. Plukaite.

Nuoširdžiausius sveikinimus ir linkėjimus vienuoliktokams paskyrė ir klases auklėtoja O. Jakimavičienė, pirmoji mokytoja A. Burneikienė, mokytoja R. Meilūnaitė.

Aktų salė skendėjo įvairiaspalvių pavasario žiedų jūroje. Jos buvo dovanojamos abiturientams, pedagogams — kaip nuoširdumo ir meilės simbolis.

Po to abiturientai pagal tradiciją rožių alėjoje pasodino rožes, nusifotografavo drauge su mokytojais.

R. Romaitė

TROŠKŪNŲ VIDURINEJE MOKYKLOJE

Ryskiu akordu Troškūnų vidurinės mokyklos gyvenime nuskambėjo tradicinė abiturientų paskutinio skambučio šventė.

Dešimtokai į aktų salę palydėjo vienuoliktokus, o septintokai — jaunuosius abiturientus — aštuntokus.

Sventę ižanginiu žodžiu pradėjo mokyklos direktorius J. Markuckas.

Sėkmės egzaminuose ir tolimesniame gyvenimo kelyje, garbingai atlikti žmogiškąją pareigą iškilmingoje aplinkoje palinkėjo abiturientams klasių auklėtojai A. Višteljūnienė ir R. Bukauskas, pirmoji mokytoja St. Masienė, mokytoja A. Jankauskienė.

Abiturientus paskutinio skambučio proga sveikino moksleivių komjaunimo organizacijos sekretorius A. Laimikis, eiliuotą montažą paskyrė pionieriai ir spalinkai.

Vienuoliktokai padėkojo mokytojams už trisų, suteiktas žinias ir atliko meninę programą, išleido pedagogams skirtą sienlaikraštį.

R. Sakanaitė

ANYKŠČIŲ II-oje VIDURINEJE MOKYKLOJE

Nuo pat ryto mokykla gyveno šventiška nuotaika. Į jausias, dešimtokų papuoštas klases paskutinį kartą rinkosi Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos abiturientai. Paskutinį kartą į mo-

kyklinę lentą žvelgė šešiasdešimt porų akių...

Praejo paskutinės penkios pamokos, ir šiai mokyklos salę užpildė vyresniųjų klasių mokiniai. Į paskutinio skambučio šventę varpėlis pakvičia mokytojus, abiturientus.

„Jūs būvotė mažiukai, kaip ir mes...“ — deklamuoja pirmokai. Skamba eilės, spalukai linki vienuoliktokams pasirinkti prasmingą gyvenimo kelią.

Pirmoji abiturientų mokytoja A. Gudauskienė sveikina, buvusius savo auklėtinius, kurie netrukus užvers paskui save mokyklos duris, linki jiems sėkmės gyvenime. Gražius, prasmingus išslydėjimo žodžius mokyklą paliekantiems skiria direktorė J. Budavičienė, auklėtoja O. Adomauskienė.

„Įeisi į klasę — prisiminkit mus“ — 12-oji abiturientų laida palieka mokyklą, auklėtojoms O. Adomauskieni ir B. Sirvydienei albumus su savo nuotraukomis. Abiturientės V. Baguckaitė ir V. Juozaponytė skaito „testamentą“, skiria priesakus dešimtokams.

Gėlės mokytojams, gėlės abiturientams... Pagal tradiciją, kiekviena mokyklą paliekanti abiturientų laida sodina kieme rožių krūmus. Žaliuos, žydės gėlės, primindamos 12-ąją abiturientų laidą.

T. Kontrimavičius
Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos X klasės moksleivis

RACIONALIAUS MIŠKO NAUDOJIMO KELIU

„Miškų ūkyje laipsniškai pertvarkyti miškininkystę nepertraukiamo ir racionalaus miškų naudojimo principais, gerinti miškų kokybę sudėtį.“
(Iš Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo krūpčių 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų)

Šis mūsų partijos reikšmingame dokumente užduoties iš tikrųjų skatina mus, miškininkystės sistemos darbuotojus, kuo šeiminingiau ir nuosekliau tobulinti savo veiklą, kad jau kertant mišką būtų lygiagrečiai rūpinamasi jo atkūrimu bei apsauga. Tokia kryptimi, be abejo, buvo tvarkomasi mūsų darbuotojų kolektyve ir praėjusiame dešimtajame penkmetyje. Jeigu kasmet penkmečio eigoje iškirsdavome po 44 tūkstančius kietmetrių medienos arba maždaug po du kietmetrius iš kiekvieno hektaro, tai vidutinė metinė medienos prieaugis siekė 3,9 kietmetrių iš ha. Kitaip tariant iškirsdavome beveik perpus mažiau, negu miškuose medienos prieaugio.

Laikraščio skaitytojų dėmesiui galio pateikti ir tokį rodiklį, bylojantį apie esančius mūsų rajone medienos išteklius: valstybinės priklausomybės miškuose yra apie 3,5 milijono kietmetrių medienos, o visuose rajono miškuose (įskaitant ir kolūkių miškus) apie 6,5 milijono kietmetrių.

Dėl darbo lėgos stvejaus girininkijose bei pasireiškusių pastaraisiais metais nepalankių gamtinių sąlygų, vėl labiau šlapuose miškuose susidarydavo nemažai sunkumai atlikti miško kirtimo bei medienos išvežimo darbus. Todėl prieš porą metų buvo įkurta miško ruošos meistrėja. Joje sudarytos trys kompleksinės brigados, kurių darbininkai iš Anykščių ir Mikiškių gyvenvietėse vežiojami į darba ir nukreipiami būtent į tas girininkijas, į tuos miškus, kuriuose, atsižvelgiant į darbo salveas, tam tikrų laikotarpiu galima sėkmingiausiai dirbti. Štai sumanliausiai ir našiausiai dirbanti traktorininko Vaclovo Matelio vadovaujama kompleksinė brigada (jos sudėtyje trys vyrai), pasitelkusi galimą su hidrauliniu grębtuvais traktorių TB-1, per metus paėmė ištraukti net po 10 tūkstančių kietmetrių medienos. Reikia prisipažinti, kad ir kiti darbai biržėse yra plačiai mechanizuoti: mechanizmu pagal 90 proc. atliekamas miško ištraukimas. Šakų genėjimui panaudojami puikūs motonūkliai, visiškai mechanizuoti medienos pakrovimo-iškrovimo darbai.

Didelį dėmesį skiriame darbuotojų darbo ir buities sąlygoms gerinti. Miško ruošos meistrėjos darbininkai į darbo vietas nuvežami ir atgal į namus parvežami ūkio transportu, jie gauna pietums talonus ir papietauja artimiausioje valgykloje, jų paslaugoms biržėse yra apšildomi poilsio namukai.

Kadangi šiuo metu labiausiai pasiteisino biržių plyno kirtimo metodas ir tokiu būdu kasmet iškertame apie 100–120 hektarų miško, tai, siekiant geresnio rezultatyvumo, šios biržės išvalomos ir vėl apželdomos per palyginti trumpą — vienerių-dveju metų laikotarpį. Slapių biržių apželdinimui naudojami jau ūgtelėję 4–5 metų eglės sodinukai-pikiantai, o pastaruosiu metu ir sodinukai su žemės gumulais — pikiantai iš rulonų. Tas įgalina užtikrinti gera kultūrų prigijimą, o taip pat palengvina pasodintu daigų priežiūrą. Tačiau tokių daigų mums dar nepakanka.

Per praėjusį penkmetį valstybinio miško fondo žemėse buvo apželdinta beveik 900 ha, o eroduojamose kolūkių ir tarvinių ūkių žemėse — 292 hektarai. Nemažai miško želdinimo darbai bus atliekami ir XI penkmetyje. Taigi kasmet numatoma želdyti po 110–130 hektarų plotą valstybinio miško fonde ir po 50–60 ha eroduojamose žemėse. Vykdamas mūsų respublikos vyriausybės užduotį, rūšium su uoginių kultūrų plėtimu, buvusio mūsų pagalbinio ūkio nelinkamuose žemės ūkių masvuose bus pasodinta daugiau kaip 40 hektarų plote šermukšnio kultūrų. O dirvos paruošimui ir sodinimui plačiau taikysime mechanizmus, nauju konstrukcijų sodinamais ir automatinės sodinamais mašinomis.

Siekdami didinti miškų produktyvumą, ateityje, ypač šlapuose ju masvuose, numatoma atlikti melioravimo darbus. Troškūnu ir Dabūžiu miškuose, kurie, kaip žinia, daug kur neduoda deramo medienos prieaugio vien dėl drėgmės pertekliaus, jau sausinimo darbai vykdomi ir čia numatyta atlikti melioravimo darbus 1000 hektarų plote.

Be to, medvny rūšinei sudėčiai gerinti kasmet planuojame išugdyti po 410 hektarų jaunuolynų. Numatyta toliau vykdyti visu rūšių ugdomuosius ir sanitarinius kirtimus.

Miškų sanitarinė būklė gerinti kasmet numatoma iškiršti po 10 tūkstančių kietmetrių sausmedžių, vėjavartų ir vėjavaužių. Šiame pen-

metėje ugdomųjų kirtimų kokybę pagerės, mūsų respublikos vyriausybei leidus decentralizuotą medienos gamybą įmonėms, įstaigoms, organizacijoms ir piliečiams. Gyventojams bus leidžiama apsirūpinti maikomis, kertant sanitarinį statų mišką. Tokiu būdu racionaliau bus sunaudojama mediena ir miškai taps geriau išvalytais.

Kovoiant prieš miško kenkėjus, pirmenybė skiriama biologinėms kovos prieš kenkėjus priemonėms įgyvendinti. Vadinas, stengiamės sudaryti kuo palankesnes sąlygas vabzdžiaiesiems paukščiams apsigyventi miškuose: jiems įrengiamos lizdavietės, kasmet iškabinama iki 300 inkilų, paliekami neįkirsti uoksiniai medžiai, sodinami naudingi vabzdžių mėgstami augalai. Be to, kasmet dar dauginami ir apvertiami skruzdėlynai.

Vaizdingos gamtovaizdžio grožiu Anykščių apylinkėse kasmet sutraukia daug poilsiautojų. Nestinga jų ir miškuose bei pamiškėse, ypač prigludusiuose prie Sventosios upės pakrančių. Todėl poilsiautojų paslaugoms miškininkai yra įrengę ir prižiūri 8 poilsiavietes. Pagal išplanavimo schemą čia yra įrengtos lauzvietės, miško baldų komplektai, stendai ir informaciniai ženklai, nurodantys palapinių statymų, automašinų stovėjimo vietas, nėsėjūjų pasivaikščiojimo takus. Atliekant tvarkymo darbus gražiame Anykščių šilelyje ir čia iškurtose poilsiavietėse, didelę pagalbą mūsų darbuotojams suteikė J. Bilionis ir Anykščių antrosios vidurinių mokyklų moksleiviai. Pastaruosiu metu yra paruoštas projektas, pagal kurį numatoma ypač kruopščiai sutvarkyti parkinio miško principu 250 ha plote Anykščių šilėle dalį, nusišalinčią nuo Anykščių miesto iki Puntuko akmens. Gerai būtų, jei šiuos darbus at-

liant į pagalbą ateitų ir Anykščių miesto įmonių bei organizacijų talkininkai.

Tačiau kartu su žmonių poilsiauvimu iškyla ir miškų apsaugos nuo gaisrų problema. Per praėjusį penkmetį mūsų rajono miškuose buvo kilę 8 gaisrai, iš kurių didžiausią nuostolį padarė prieš penketą metų kilęs gaisras Anykščių šilelyje — išdegė pusrėčio hektaro pusės jaunuolyno. Nors stipriant miškų priešgaisrinę apsaugą, yra sudarytos dvi gausios — po 40 žmonių gaisrų gesinimo komandos, pastatytuose dviejuose priešgaisrinuose bokštuose ir miškų ūkyje po darbo ir nedarbo dienomis budi operatyvinė priešgaisrinė tarnyba, tačiau lankviamiesi miškuose atsargiai turėtų būti ir patys poilsiautojai. Juo labiau nepakantumą ir didesnę reiklumą reikėtų parodyti priešgaisrinio saugumo taisyklių pažeidėjų atžvilgiu.

Per dešimtąjį penkmetį mūsų kolektyvo dirbantieji gana sėkmingai įvykdė pagrindines miško ruošos, medienos išvežimo ir kitų darbų užduotis. Sėkmė lydi juos ir išenous į vienovliktojo penkmečio kelią. Štai šių metų keturių mėnesių medienos privežimo planą įvykdėme 102,7 procentu.

Skienvdami kolektyvo nariams atsakomybės, pareigūnų ir drausmingumo bruožus, kritiškai ir savikritiškai įvertinę pasiekimus ir esamus darbo organizavimo trūkumus, esame pasirūpę ir ateityje tobulinti organizacinę ir politinį-masinių darbų, sutelkti bendras visų kolektyvo dirbančiųjų pastangas tam, kad vienuoliktą penkmečio metais nusišleisime dar reikšmingesnių gamybinių ir socialinių rezultatų.

P. Sebeika

Rokiškio bandomojo miškų įmonių susivienijimo Anykščių miškų ūkio direktorius

Daugiau vertingų pašarų

atkeltais ir...

Jei jis gaminamas, laikantis visų technologijos reikalavimų, yra labai vertingas, visiems gyvuliams tinkamas pašaras. Ir geras silosų, saikingai šeriamas, nekenkia veršingų karvių bei galvijų prieauglio sveikatai. Bėda ta, kad šiuos sultinguosius pašarus dažnokai gaminame iš apipuvusių žolės, nepasirūpiname, kad į tranšėjas ar kaupus nepatektų žemių. Jei šienainyje ar silose apstatu siesto rūgštis, toks pašaras gyvuliams iš tiesų kenksmingas.

Siekiant išvengti smulkin-tos žolės nuostolių, jos vežimui naudotinos tik paaukštintos priekabos.

Nepateisinama tai, kad rajono ūkiuose pernai liko dauguma tuščių šieninio bokštų. Juos reikia kruopščiai paruošti šio pašaro gaminiui ir suslėgti šieninį iš pirmos žolės.

Vis daugiau žemdirbių gauna konservantų, yra pagaminti ir prietaisai jiems išpurkšti, tolygiai paskleidžiant šiuos preparatus konservuojamos žolės masėje. Tokie mechanizmai, komplektuojami su smulkintuvu E-280, buvo pademonstruoti pasitarimo dalyviams. Įsistinkta, jog skystieji konservantai gerai padeda išsaugoti žolėje susikaupusias maisto medžiagas.

Nuo nat šienapjūtės pradžios ūkiuose veiks žolės millu agregatai. Reikia atsižvelgti, jog juose pagamintas pašaras ūkiams nepigiai atsieina. Jo gamybai sunaudojama daug brangaus kuro. Todėl yra visiškai neįtikėtina vaikytis kuo didesnio žolės millu, granulių, briketų kiekiu, nekreipiant dėmesio į jų kokybę: dėl perkaitinimo ar blogo agregatų suregulavimo prarandami vitaminai, kitos maistingosios medžiagos. Vėta gaminti granules, briketus ir kuo juos iš apvntintos žolės. Taikant šį būdą, 40 procen-

ty padidėja agregatų našumas, bet šiuo atveju specialistai turi ypač atidžiai kontroliuoti gaminamų pašarų kokybę.

Stambus pašarų rezervas — šiaudai. Ūkiuose prigijo kelios perspektyvios jų doravimo technologijos. Šiaudus su žolių įsėliu geriausia rinkti smulkintuvais ir iš jų slėgti šiaudainį. Šiaudų presavimui tinka ne vien tie presai, kurie naudojami šienai doroti, bet ir labai našūs ruloniniai PRP-1,6 tipo presai, kurių yra įsigiję keli mūsų rajono ūkiai.

Pasitarime buvo kalbama apie būtinumą pagerinti ankštinių kultūrų sėklininkystę, sukaupti didesnes įvairių rūšių dobių, žirnių, vikijų, lubinų sėklos atsargas, kad ateityje auginami daugiamečiai ir vienmečiai pašariniai kultūrai mišiniai būtų baltymingesni.

Pašarų bazės stiprinimas, kaip pabrėžta TSKP XXVI suvažiavimo nutarimuose — labai svarbi grandis, žymiu mastu lemianti tolesnį gyvulininkystės produktų gamybos didinimą. Šiam uždaviniui spręsti būtinos visų žemdirbių, ūkių specialistų, žemės ūkio aptarnaujančių organizacijų žmonių sutelktos pastangos. Todėl šiomis dienomis būtina padarviti viską, kad būtų kruopščiai paruošta darbai žolės doravimo technika, sumaniai suplanuota šienapjūtės darbu rikiuotė. Reikia organizuoti šiame svarbiame bare triūsiučių mechanizatorių grandžių socialistinių lenktyniavimų, operatyviai susumuoti jo rezultatus, nagarsinti šienapjūtės pirmūnų patyrimą, pasirūpinti jų materialiniu ir moraliniu skatinimu. Jau šią vasarą turime žymiai efektyviau panaudoti pašarų gausinimo, jo kokybės gerinimo rezervus geriau apčiuopinti vertingais pašarais gyvulių bandas būsimam žiemojimo laikotarpiui.

„K. d.“ inf.

Gegužės 28-oji — Pastenlečio diena

BUDRI TĖVYNĖS AKIS

Sešiasdešimt trejus metus tvirtai stovį mūsų Tėvynės saugumo sargboje tarybinė pasienio kariuomenė, įkurta 1918 metais Vladimiro Lenino pasirašytu dekretu.

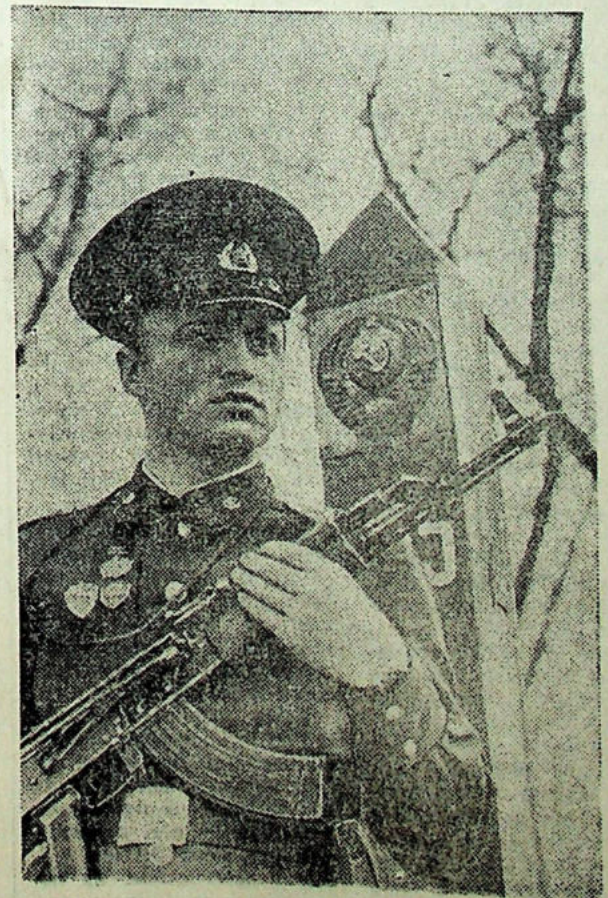
Daug didžių žygdarbių yra nuveikę pasieniečiai. Tai klos socialistų statybos metais jų daliniai triuškinsio basmačius Vidurinėje Azijoje, banditų gaujas prie Vakarų ir Pietų sienų, Tolimuosiuose Rytuose, sulaukydavo šnipus, diversantus, kontrabandininkus. Kartu su netoli sienos dislokuotais sausumos kariuomenės dalinių kariais jie patyrė pirmąjį fašistinių gaujų smūgį ir dalyvavo Didžiojo Tėvynės karo kovinėse operacijose, kovojo su priešais žvalgyba frontų užnugaryje.

Dabar tarybiniai pasieniečiai savo svarbiausiu uždaviniu laiko tai, kad būtų sėkmingai įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo nurodymai TSRS gynybos, valstybės saugumo stiprinimo, Tarybų valstybės sienų patikimos apsaugos ir gynybos klausimais. Tam juos įpareigoja šiuolaikinė tarptautinė padėtis, paaštrėjusi dėl karingai nusiteikusių imperializmo sluoksnių kaltės.

Pasienio kariuomenė aprūpinta naujausiu transportu, radiolokacinėmis ir prožektorinėmis stotimis, tobulomis stebėjimo, signalizacijos ir ryšių priemonėmis. Ivaldvti šiuolaikinę techniką, kelti kovinį meistriškumą, išsiugdyti politinį budrumą kariais padeda prityre vadai ir politiniai darbuotojai.

Siekdami užkirsti kelią priešais žvalgybos organų pinklėms, jų agentūrai, pasieniečiai rodo kilnias kovines ir moralines savybes, didvyriškumą, narsą, atlieka savo šventą, Konstitucijoje įrašytą pareigą. Jie semiasi jėgų, stiprindami bendradarbiavimą su broliškų socialistų šalių sienų sargybiniais, palaikydami glaudžią draugystę su pasienio rajonų gyventojais, lausdami nuolatine partinių ir tarybinių organizacijų paramą.

Pasienio kariai atkakliai lenktyniauja dėl pirmavimo tarnyboje ir moksle, didina puikių užkardų, laivų, skyrių, postų skaičių, nuosekliai vykdo socialistinius įsipareigojimus. Savo tradicine švente pasieniečiai pasiitinka naujais kovinės ir politinės parengties laimėjimais, budriai saugo Tėvynės sienas.

TSRS VAKARINĖ SIENA. Raudonosios vėliavos Vakarų pasienio apygardos N užkardos kariai, tęsdami šlovingas kovines tradicijas, tobulina savo karinį meistriškumą, budriai sergsta Tėvynės sienas.

Nuotraukoje: pirmaujančio skyriaus vadas seržantas Vladimiras Truchanas. I. Sveridos (TASS-o) nuotr.

Papildomi rinkimai į rajono Liaudies deputatų tarybą

Išvykus iš Anykščių rajono dviem rajono Tarybos deputatams, Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas 1981

m. gegužės 21 d. priėmė sprendimą „Dėl papildomų rinkimų į Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybą“. Marčiupio rinkiminėje apygardoje Nr. 7 ir Surdegio rinkiminėje apygardoje Nr. 58.

Papildomi rinkimai paskirti 1981 m. birželio 28 d.

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981. V. 28

MENO IR SPORTO ŠVENTĖ

Šiandien šventelės saulė nepašykojo savo spindulių, o pavasaris — šviesios žaliavos ir žiedų. Jau ankstyvą šeštadienio rytą Anykščių užtvindė moksleivija, suvažiuosianti iš rajono mokyklų. O vienuoliktą valandą įspūdinga šventinė moksleivių kolona miesto gatvėmis patraukė. J. Biliūno vidurinės mokyklos stadiono link — į Meno ir sporto šventę, pirmąją tokio pobūdžio Anykščių rajone.

Erdvus mokyklos stadionas vos talpina šventės dalyvius ir žiūrovus. Žodį tarė rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas V. Plukas. Jis kalbėjo apie kūno kultūros ir sporto reikšmę formuojant tvirtos valios ir charakterio harmoningą asmenybę.

Svarbius masinio sportinio sąjūdžio uždavinius rajone sprendė populiarūs sveikatos ir sporto olimpiada „Nuo ginčytinės Baltijos iki olimpiados Maskvos“. Ši moksleivių meno ir sporto šventė, skirta XVI-ajai moksleivių spartakiadai, kuri liepos mėnesį vyks mūsų respublikoje, naujos sveikatos ir žvalumo olimpiados „Nuo Nemuno krašto į olimpinės aukštumas“ renginys, sukvietęs per pusantro tūks-

tančio dalyvių. Aidi TSRS ir LTSR valstybiniai himnai, plaikstydami vėlyje kyla vėliava — šventė prasideda. Karštai, jaunatvišku žodžiu dalyvius sveikina, gerų rezultatų linki LLKJS Anykščių rajono komiteto sekretorius R. Kutka.

Žaliąją veją užpildė kavarskiečiai. Plaikstosi ryškiaspalviai kaspiniai, o centre daug rankų tarsi ant žemės rutulio iškelia du berniukus, laikantių transparentą „Mes už taiką“, simbolizuojančius tarsi abi žemės rutulio puses. Į giedrą padangę šauna taikos balandžiai. Kavarskiečius palaikė gausūs plovimai, liudijantys, kad jų minčiai priitaria visi susirinkusieji.

Partijai ir Tarybinei Tėvynei skiria skambias dainas Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos mišrus choras, vadovaujamas mokytojo P. Dūmano. Šis kolektyvas liepos 17-ąją dalyvavo iškilmingame LTSR XVI-os moksleivių spartakiados atidaryme Vilniuje.

Troškūnų vidurinės mokyklos moksleivių kompozicija, pašvęsta Maskvos Olimpiadai, išreiškia moksleivijos svajonę ir viltį, kad žemėje visuomet laisvai žy-

dėtų olimpiniai žiedai.

Nuotaikingą šokį susirinkusiems skiria Anykščių kultūros rūmų pramoginių šokių liaudies kolektyvas „Verpetas“ — XVI-os moksleivių spartakiados dalyvis. Trankias melodijas groja jungtinis pučiamųjų orkestras. Anykščių muzikos mokyklos dūdoriams tai bene generalinė repeticija prieš pasirodymą respublikinėje spartakiadoje.

Judesio dinamika ir darba stebina viešintiškiai, atliekantys pratimus su gimnastikos lankais. Juos keičia Anykščių antros ir trečios vidurinių mokyklų bei stadiono šeiminkų jaunėjų moksleiviai.

O geriausi vidurinių mokyklų lengvaatliečiai išbandė jėgas bėgimo takelyje, šuolio į tolį sektoriuje. Svėdasiškė L. Paškonytė ir kavarskiečių D. Kernagytė 100 m prabėgo per 13,3 sek., o viešintiškiui K. Bekeniuui šiam nuotoliui įveikti teprėikė 11,8 sek.

Suolio į tolį sektoriuje geriausius rezultatus pasiekė svėdasiškis E. Stukas — 5,83 m ir II vidurinės mokyklos moksleivė D. Siukščiūtė — 4,52 m.

400 m greičiausiai įveikė kavarskiečiai A. Zvirblis ir viešintiškis A. Lapienis — per 58,2 sek. bei antros vidurinės mokyklos atstovė R. Seškaitė. 800 m nuotolyje nepalenkiamas buvo troškūnietis R. Ziukas.

Pirmą kartą rajone vyko „švediškos“ estafetės varžybos. Jas laimėjo Anykščių II-os vidurinės mokyklos mergaitės ir viešintiškiai berniukai.

Sventės pabaigoje buvo įteiktos Pereinamosios taurės moksleiviams nugalėtojoms: Anykščių II-ajai bei Viešintų vidurinėms ir Andrioniškio aštuonmetei mokykloms.

J. Junevičius
„K. d.“ koresp.

SPORTAS

Nugalėtojai — pirmą kartą

Rajono vasaros spartakiados Anykščių miesto kolektyvų tarpe kovojo septynios vyrų komandos. Jau pirmajame varžybų rate susitiko du laikomi favoritai ir nugalėtojai — Tarpkolūkinės statybos organizacijos ir Statybinių medžiagų kombinato tinklininkai. Kova buvo atkakli, įdomi ir gana permaininga, kuria rezultatu 3:1 laimėjo TSO sportininkai, o po to „sausu“ rezultatu 3:0 pergalę prieš Rajkoopsąjungos atstovus. Atrodė, kad ir nugalėtojų laurai jau pasiekiami ranka, bet tai buvo viskas, ką galėjo padaryti TSO atstovai. Pralaimėjus Svetimo darbuotojų komandai rezultatu 0:3, o po to be kovos pasidavė Melioracijos statybos montavimo valdybai ir Statybų remonto valdybos tinklininkams užėmė tik penktą vietą.

Mažai kas tikėjosi, kad nugalėtojas taps švietimiečiai. Tačiau jie parodė visiems kolektyvams, kaip reikia siekti pergalę. Nepatyrusi nei vieno pralaimėjimo Svetimo darbuotojų vyrų komanda pirmą kartą tapo rajono vasaros spartakiados nugalėtoja. Antrą vietą iškovojo daugkartiniai šių varžybų nugalėtojai Statybinių medžiagų kombinato tinklininkai.

J. Pajaujis

3. Kas sėja grubumo sėklą?

Penkiaaukščio namo rūsyje apsigyveno katė. Šio namo mergaitės globojo ją, nešdavo katei ėsti. Koks buvo džiaugsmas, kai vieną pavakarę iš rūsio ji išsivedė į kiemą tris mažyčius rainius kačiukus. Tiesa, nelinksamas buvo šio keturkojo gyvulėlio gyvenimas, vaikai nuolat tampė jį ant rankų, gaudė ir gaminio kačiukus. Kartą viena šio kiemo mergaitė su sąžalimi atbėgo pas motiną skūstis, jog berniukščiui pradėję spardyti kojomis prie visų besiglaustančią katę ir negyvai užspardė.

Kur šio vaikų žiaurumo priežastys? Kodėl vieni meilės negailėjo keturkojiui puikuotam gyvulėliui, o kiti paprasčiausiai — jautė malonumą jį spardydami? Turbūt ne kur kitur, o tik šio kiemo. Jeigu tėvai pastoviai vaikų širdyse skiepys meilės gamtą, žiaurumui vietos nebus. Jeigu patys globos gyvąją gamtą, puoselės meilę kiekvienam daigui, jų atžala ne gėlytės nenumins ir piktinsis, kai jo bendraamžis laužys medžius, draskys gėlynus, skriaus niekui nekaltus gyvulėlius.

Grubiai namuose elgdami tėvai grubumą sėja ir vaikuose. Iš kur, dar gyvenimo patirties neturintiam vaikui, žinoti, kad jam kuo nors neįtikusio mažesnio draugo negalima skaudžiai mušti, skriausti, kai namuose už kiekvieną nusižengimą jį tėvas auklėja ne geru, pamokančiu žodžiu, o pliekia diržu.

Vienuoliktmetis Vidas skaudžiai sumušė penkiametį savo kiemo berniuką. Už tai, kaip ir už kiekvieną nusižengimą, Vido taip pat nepašalė tėvas. Išgąsdintas tėvo žiaurumo, vaikas išbėgo basas ir pusuogis ant sniego, slančėsi nuo tėvo lauko. Vido tėvą, Vladą Bagdišką, už netinkamą elgesį su sūnumi apsvaistė nepilnamečių reikalų komisija prie Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto, pareiškė griežtą papeikimą. Šios ko-

misijos posėdžio, įvykusio balandžio 14 dieną, nutarime atsispaudė šios šeimos gyvenimo charakteristika.

„Bagdiškų šeimoje auga trys vaikai. Jau treji metai, kai šioje šeimoje netvarka: žmona girtauja, kartais išsisomis savaitėmis, dėl to kyla vaidai, muštynės, triukšmas, vaikų riksmas nenutyla iki vėlyvos nakties. Kaimynai ne kartą skundėsi prašydami išskirti Bagdiškąs į kitą butą. Tėvas šeimoje žiauriai elgiasi su vaikais“.

Be komentarų aišku, kodėl Vidas taip žiauriai baudė mažametį. Tokią pažiūrą — varloti jėgą prieš silpnesnius vaikus — suformavo ne kas kitas, bet grubus tėvo elgesys su sūnumi.

Vaikų žiaurumo, netinkamo vaikystei elgesio pavyzdžių, kurių šaltinis ne kas nors kitas, o tik tėvai, savo gyvenimo būdu pažeidžiantieji moralės normas, blogą pavyzdį jiems rodantieji, nepilnamečių reikalų komisijos posėdžiuose išryškėjo ir daugiau. Štai, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkyje gyvena šešių vaikų motina Aldona Medeckaitė ir Antanas bei Regina Vinskai. Taip pat auginantieji mokyklinio amžiaus vaikus. Kadangi pati A. Medeckaitė žengia ne pavyzdingu gyvenimo keliu, jos trylikametis sūnus Romualdas jau kelvintoje klasei pateko į nepilnamečių reikalų inspekcijos įskaitą. Bėgant laikui, šio paauglio teisėtarkos pažeidimų skalė vis didėjo. Berniukas net nasikėsinio į kaimynų turtą. Vaikas stebėtinai grubus.

Vinsų vaikai taip pat nemato gero pavyzdžio šeimoje — abu tėvai nuolat girti, vaikams dažnai tenka nakvoti fermoje, kurioje motina dirba. Už netinkamą elgesį abu Vinskus ne kartą svars-tė net kelios visuomeninės organizacijos, taikė įvairias moralinio poveikio priemones, tačiau viskas veltui. Tėvai nesistengia suprasti savo klaidų, atsisakyti netinkamų įpročių, blogą pavyzdį rodo vaikams. Tad ar hereikia ste-

bėtis, kodėl šių šeimų vaikų jaunose širdelėse jau sulapojo žiaurumo daigai. Romualdas drauge su Vinsų atžalomis Stase ir Algium su galvojo į moralės normas nebetelpantis išdaigas — išbadė balandžiams akis, užmušė katiną, susikūrė laužą po amoniakinio vandens cisterna...

Grėia laužiamo jauno medelio, nes iš jo nebeišaugs gražus medis. O čia gl klystkeliais eina vaikai! Kokla iš jo susiformuos asmenybė, ką gero padovanos žmonėms, visuomenei?

Suprantama, kodėl į nepilnamečių reikalų komisijos posėdžius kviečiami netinkamai auklėjantieji savo vaikus tėvai ir, dalyvaudant prokuratūros, liaudies švietimo skyriaus, nepilnamečių reikalų inspekcijos, vidaus reikalų skyriaus ir kitų įstaigų atsakingiems darbuotojams, aiškinamos tėvams jų auklėjimo klaidos. Mums brangus kiekvienas augantis vaikas, nes iš jo išaugs žmogus — visuomenės kūrejas, kuris prašys mūsų svajones, mūsų darbus. Kokius daigus subrandinsime jaunoje širdelėje, tokių sulauksime ir valsiu.

Blogai išauklėtas vaikas ne tik nieko gero neatneš visuomenei, bet dėl savo netinkamo elgesio jis nepiltans prie kitų žmonių. Argi gali būti gerbiama ir vertinama grubiama, blogi, teisėtarkos pažeidimus, nusikaltimus sėjanti asmenybė, ar ją kada nors šildys draugiškumas, pagarba ir kiti šviesi ir grožiu spinduliuojantieji jausmai?

Tik gražiais poelgiais, gerumu brandinami auga ir stiebiasi vaikų širdyse gražūs gyvenimo supratimo medžiai, dorybė, kilnumas ir meilė kitam žmogui. Vardan to gražaus medžio mes, suaugusieji, privalome apmąstyti kiekvieną savo žodį, kiekvieną žingsnį, teigiamais savo gyvenimo pavyzdžiais kantriai auginti ir puoselėti jį.

R. Bražėnienė

KETURKOVININKŲ VARŽYBOS

Rajono vasaros spartakiadoje PDG keturkovės varžybose dalyvavo neskaitylingas komandų skaičius, bet tai nesumenkino varžybų įtampos. Tiek bėgimo takė, šuolių ir mėtų sektoriuose kovos vyko atkakliai ir kiekvienas dalyvis kovojo dėl kiekvienos geresnės sekundės ar metro.

Moterys ir vyrai varžėsi ketvirtos pakopos I ir II-oje grupėse.

Pirmoje grupėje moterų tarpe nugalėtojomis tapo Anykščių III-os vidurinės mokyklos mokytoja R. Bagdonaitė ir „Už taiką“ kolūkio atstovė V. Baniūnienė.

Antroje grupėje geriausius rezultatus pasiekė J. Vaškūnienė (Vyno pramonės gamybinis susivienijimas „Anykščių vynos“) ir G. Butkevičienė iš „Gintaro“ kolūkio.

Vyrų tarpe pagal atskiras grupes nugalėtojais tapo A. Bugenis ir J. Seibutis, atstovavę Svetimo darbuotojų kolektyvui.

Kaimo kolektyvų grupėje geriausiai pasirodė A. Bartulis (Elmūniakų eksperimenti-

nis ūkis) ir A. Sniras („Už taiką“ kolūkis).

Džiugu, kad šiose varžybose su jaunatviška energija kovojo „Gintaro“ kolūkio mūrininko pavaduotojas V. Krasauskas. Staškūniškio tarvbinio ūkio direktorius J. Janyšius, mūsų rajono sporto veteranas B. Bakula ir kiti, o V. Krasauskui pavyko iškovoti net prizinę vietą.

Bet nerimą kelia, kad šiame renginyje nedalyvavo vieno iš pajėgiausių Anykščių miesto Tarpkolūkinės statybos organizacijos kolektyvo sportininkai, kuriame sporto metodiste dirba respublikos PDG daugiakovės čempionė S. Bulotaitė. Pastoviai rajono vasaros spartakiados varžybose nedalyvauja Autotransporto įmonės, veltinių fabriko „Spartakas“ kolektyvai.

Komandiniai rajono vasaros spartakiados PDG keturkovės varžybas laimėjo „Už taiką“ kolūkio ir Svetimo darbuotojų atstovai. Antrąsias vietas iškovojo „Gintaro“ kolūkio ir MSMV sportininkai, o trečiosios prizinės vietos savininkais tapo Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“

ir „Puntuko“ kolūkio šios sporto šakos mėgėjai.

Rajono vasaros spartakiados finalinės varžybos finišuoja gegužės 31 d. Jono Biliūno vidurinės mokyklos stadione lengvaatlečių, dvipėdės giros kilnotojų ir virvės traukimo dalyvių pasirodymais.

J. Pajaujis

Išvykoje

Anykščių „Anykštos“ futbolininkai buvo išvykę žaisti ellinių LTSR „A“ grupės „Nemuno“ čempionato rungtynių į Plunge. Ten jie rungtyniavo su vietos „Kooperatininko“ komandos futbolininkais. Pranašesni ir techniškesni geriau pasirodė šiam sezonui plungiškiai, todėl jie rezultatu 3:0 nesunkiai įveikė „Anykštos“ komandą.

A. Nemunaitis

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

8 psl. 1981, V. 28

KODĖL TERŠIAME VANDENIS?

Kada gegužyje žalia šviesa užsidega ir žiedų kekėmis suputoja upių ir upelių pakrantės, skleidiamas vandens švarumo mėnuo. Įmonių ir organizacijų atsakingi darbuotojai priima konkretų priemonių planą, numatant darbus, kuriuos atliks šį mėnesį, saugodami tiek atvirų vandens telkinių, tiek paviršinių ir gruntinių vandenių švarumą.

Patikrinti, ar gyventojai, atskirose zonos neteršia vandenių, kaip vykdo vandens švarumo mėnesio priemonių planus — toks buvo šio reido dalyvių tikslas. Kelionę pradėjome Salinio upelio pakrantėmis nuo Sagalovo gatvės link J. Biliūno vidurinės mokyklos. Pakrantėje paliktos buities atliekos bylojo apie kai kurių gyventojų nevalingumą, daromą žalą gamtai. Svarus ir gražus šio reido upeliukas pro Salinio gatvės 8 namo kiemą — iškart jautėsi rūpestinga šeiminkų ranka. Stigo reikiamo dėmesio pro konditerijos cechą pratekančiam Salinio upeliui. Pro vamzdį į jį sruvo nešvarus panaudotas vanduo iš konditerijos cecho. Ypač pavojingas yra vandenių teršimas naftos produktais. Netoli šio upelio, prie konditerijos cecho, netvarkingai įrengta neapipylimuota, neišbetonuota kuro sandėliavimo aikštelė buvo prisigėrusi naftos produktų. O juk nafta, susigėrusi į žemę, teršia ne tik gruntinius vandenis, lietus ją nuneša ir į įvairius telkinius. Šiuo atveju — į Salinio upelį.

Toliau eidami upelio pakrantėmis pastebėjome ir daugiau trūkumų — štai Vienybės gatvės 21 namo gyventojai ant pačio upelio šlaito įsirengė tualetą. Tokį pat priekaištą turėjome pareikšti ir J. Biliūno gatvės skysto kuro saugykla turėtų būti išbetonuota, uždengtas stogas, apsaugantis nuo lietaus. Dabar jei per sandūras laša į dirvožemį naftos produktai.

Panevėžio naftos produktų tiekimo valdybos Anykščių bazės darbuotojai, išpildydami iš vagonų skystą kūrą, teršia teritoriją, paviršinius vandenis. Iš LZUT Anykščių rajono gamybinio susivienijimo traktorių remonto dirbtuvių dažnai tepalai patenka į lietaus kanalizaciją.

Šio reido dalyviai pažymėjo, jog kai kuriose miestų zonose ir organizacijose, kaip Statybų remonto valdyboje, Anykščių transporto įmonėje, Autokelių valdyboje prisilaikoma vandens kodekso 121 straipsnio reikalavimų, vandenių švarumo mėnesiui yra sudaryti priemonių planai ir jie sėkmingai vykdomi.

Kova už vandenių švarumą — ne vien tik turėtų rūpėti sanitarijos darbuotojams, o visiems rajono gyventojams, visų įmonių, organizacijų darbuotojams, kiekvienam žmogui, kokio amžiaus jis būtų. Svarus vanduo — tai grožis, sveikata, gyvybė.

Reide dalyvavo: Respublikinės vandens ūkio inspekcijos Panevėžio skyriaus vyresnysis valstybinis inspektorius Z. Svėdas, Anykščių sanitarinės epidemiloginės stoties sanitarijos gydytojo padėjėja D. Gražienė. Reido medžiagą spaudai paruošė „K. d.“ korespondentė R. Bražėnienė.

MŪSŲ REIDAS

Genovaitės užėja

„Vienybės“ kolūkio Lauk-galių kaimo gyventojai Ge-novaitė Keraitienė galėtų ra-miai ir tvarkingai kartu su savo gyvenimo draugu stumti praeitį dieną. Bet ji ne iš to, kad įžengusi į penktąjį dešimtmetį rūpintu-si savo vyrui invalidui. Užuo-t palaikyti namuose tvarka ir puoselėjusi ramybę ji labai dažnai rengia įvairiems stik-liuko mėgėjams vaišes. Ži-noma, tos vaišės ne iš savo piniginės, bet iš mėlynano-

sių kišenės, kurie, kaip visa-da negaili ir paskutinės ka-peikos už gautus šičia svai-galus. Pas ją dabar vietiniai stikliuko mėgėjai kažkodėl droviasi vėlais vakarais ir naktimis susirinkti. Gal to-dėl, kad už kaimynų gundy-ma, kaimynės jai buvo išku-rene pirtį. Gal? Dabar Ge-novaitė verčiau meilais žode-liais ir šypsenėle prisivilioja tolimesnius „svečius“ iš Kauno, Troškūnų ir iš kitur. Paskutiniu metu pas ją gavo pastogę niekur nedir-bantis, užkietėjęs alimenti-ninkas troškūnietis Vntautas Punks. Ši asmenybė tain įsidrąsino, kad pritrūkęs pi-nigų, Genovaitės paskatint-as, pradėjo reikalauti pi-

nigų iš jos vyro Igno. Ne kartą jam demonstravo, net savo kumščių stiprybę ir kietumą. Norėdami panaikinti Genovaitės užėjimą, jos pastogėje lankėsi „Vienybės“ kolūkio liaudies drauginin-kai. Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai. Su užėjimo šei-mininke buvo griežtai kal-bamasi Traupio apylinkės kovai su girtavimu komisijos posėdyje. Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto administracinė komisija Ge-novaitė Keraitienė irgi „pre-mijavo“ 50 rublių. žinoma, iš jos pačios kišenės.

Be to ne iš to, kurios stu-klumpa, sutikę pirmąją kliū-tį. Kol kas ji nusiteikusi op-timistiškai priimti visus, kas tik pasibels į jos duris.

V. Pukenis

STEBUKLADARIAI

Matyt, nekaip tą naktį miegojo Leonas Vaičiūnas, gyvenantis K. Staro kolūkio Vaidiloniu kaime, nes mums, trims reido dalyviams, nie-kaip negalėjo paaiškinti, kas sukūrė stebuklą jo namuose. Tikrų tikriausia, L. Vaičiū-no name yra įrengtas vanden-tiekių vamzdis, iš kurio per čiurną, reikalui esant, teka vanduo, o dar antrinė-na ir elektros energija net tris elektros pleteles esan-čias skirtinguose namo kam-baruose.

Ir kain nesistebėsi, jei už šią elektros energiją iki šiol nereikėjo mokėti, nes elektros skaitiklio diskas ne-sisuko. Kain besistengė L. Vaičiūnas prisiminti stebuk-lo autorių, net kaktą išraso-jo, bet neistengė.

Nė iš kelmo spirto ir Vai-čiūno sūnus Petras. Jis savo name sukūrė originalią ir verta dėmesio naujovę. Elektros įvadinį kabelį jis taip patvarkė, kad pastarasis prieš elektros skaitiklį storoje namo sienoje išleido ilgą pavasarinį medį šaka. Juo ir sruveno, nelyginant beržo sula, elektros energi-ja į didžiąją namo dalį. Čia maloniai skleidė šiluma elektros krosnelė, o reikalui esant, švietė net 7 elektros lempos.

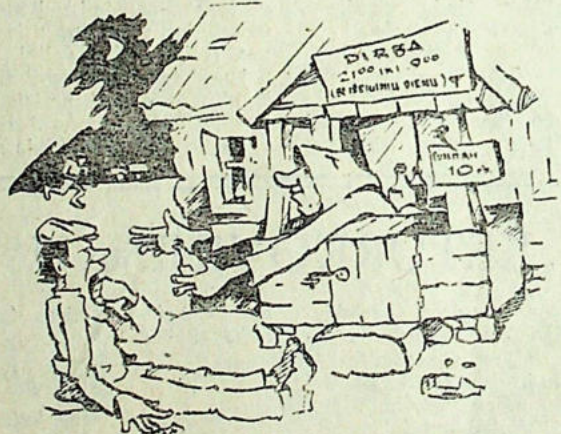
Kadangi stebuklais dabar niekas netiki, nepatikėjome ir mes.

Už sunaudotą elektros energiją, nors ir pavėluotai, L. Vaičiūnui į taupomaia kasą teko sumokėti 153,80 rublius, o P. Vaičiūnui — 706,68 rublius.

J. Bagdonas
Anykščių ER poskyrio inspektorius

R. Breskaus piešinys

R. Breskaus piešinys

Nuoširdžiai užjaučiame Valstybinio banko Anykš-čių skyriaus valdytoją BRONISLAVĄ ILCIU-KIENĘ, mylimai mamytės mirus.

Anykščių Taupomo-slos kasos darbuoto-jai

Mirus vairuotojui ALO-YZUI KAZLAUSKUI, reiškiamė nuoširdžią užuojautą velionio žmo-nai ir artimiesiems. ATJ administracija ir profsąjunginė orga-nizacija

Valstybinio banko Anykščių skyriaus valdytojai BRONISLAVAI ILCIUKIENEI Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Anykščių sviesto ga-myklos administraci-ja

Nuoširdžiai užjaučiame LIUDĄ ir EGIDIJĄ MA-TIUKUS mylimam sūne-liui RIMUČIUI mirus. Svėdasų vidurinės mokyklos mokytojai

BRONEI APEIKIENEI Gilaus liūdesio valan-da, mirus mylimam tėve-liui, reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Vyno pramonės ga-mybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, prof-sąjunginė organiza-cija ir bendradarbiai

BRONEI APEIKIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais pa-lengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui. J. Bilūno gatvės na-mo Nr. 16 II laipti-nės gyventojai

ANTANUI KARVELIUI Tegū nuoširdūs užuo-jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mi-rus mylimai mamytei. Kaimynai

Mirus ALOYZUI KAZ-LAUSKUI reiškiamė nuoširdžią užuojautą velio-nio žmonai ir artinie-siems. Taksu vairuotojai

„Gintaro“ kolūkio va-dyba reiškia nuoširdžią užuojautą Valstybinio banko Anykščių skyriaus valdytojai BRONISLA-VAI ILCIUKIENEI dėl jos motinos mirties.

BRONEI KAZLAUSKIENEI Tegū nuoširdūs užuo-jautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus my-limam vyrui. Raupeliai, Seštakai, Simoniai, Puodžiai

Mirus ALOYZUI KAZ-LAUSKUI, reiškiamė nuoširdžią užuojautą ve-lionio motinai ir seseriai. S. ir P. Andrijauskai, N. ir B. Jakuboniai, E. ir J. Sukiai

MARYTEI PERIOKIENEI Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Vyno pramonės ga-mybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, prof-sąjunginė organiza-cija ir bendradarbiai

Anykščių rajono Liau-dies deputatų Tarybės vykdomasis komitetas reiškia gilią užuojautą BRONISLAVAI ILCIU-KIENEI dėl motinos mir-ties.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Anykščių Autotransport-jmonė organizuoja „E“ k-tegorijos vairuotojų kursų Kursų pradžia 3. m. biržel-mėn. 1 d. 18 val. Kreiptis į ATJ kadru sky-rių. Administracija

JUOZUI KARVELIUI

Tegū nuoširdūs užuo-jautos žodžiai palengvi-na Jūsų skausmą, nete-kus brangiausio žmogaus — motinos. Vyno pramonės ga-mybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ energetinio skyriaus darbuotojai

MASAJEDAVU ŠEIMAI

Gilaus liūdesio valan-da, tragiškai mirus bran-giam sūnui ir broliui NI-KODEMUI, reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Svėdasų kolūkio me-chanizatoriai

BRONISLAVAI ILCIUKIENEI

Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamė nuoširdžią užuojautą. Ramybės gatvės na-mo Nr. 9 I laiptinės gyventojai

Reiškiamė gilią užuo-

jautą Valstybinio banko Anykščių skyriaus valdy-tojai BRONISLAVAI IL-CIUKIENEI dėl jos mo-tinos mirties. Vyno pramonės ga-mybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija

MARYTEI PERIOKIENEI

Netekus paties bran-giausio žmogaus — ma-mytes, nuoširdžiai Jus užjaučiame. D. ir V. Pavilanskai, D. Mažrimaitė, A. ir A. Relsai

STASEI PELEKIENEI

Gilaus liūdesio valan-da, mirus mylimam vyriui, nuoširdžią užuojautą reiškia Aknystos psichoneu-rologinio internato darbuotojai

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVES

1981 m. gegužės 18–25 dienomis

Oklio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg			Oklio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg		
		per para	+,-, lygi-nant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	pačiu laikot.			per para	+,-, lygi-nant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	pačiu laikot.
Cermachovskis	121	8,8	+1,5		„Ateitis“	100	9,1	+0,3	
Staškūniškio t. ūkis	118	8,6	+1,0		„Gintaras“	99,6	9,7	+0,1	
„Nevėžis“	118	8,4	+1,4		„Atžalynas“	99,6	9,0	-0,3	
„Lenino keliu“	115	12,9	+1,2		M. Melnikaitės	99	8,7	-0,2	
„Už taiką“	115	11,0	+1,7		Svėdasai	97	10,6	+0,4	
„Gimtoji žemė“	113	11,3	+1,0		K. Staro	96	9,5	-0,4	
„Aušra“	112	9,9	+0,9		Surdegis	95	8,1	-0,3	
„Anykščių šilelis“	108	12,6	+0,9		Naujasodžio t. ūkis	91	8,6	+0,2	
„Puntukas“	108	8,5	+0,2		„Pirmyn į komunizmą“	89	9,9	+1,1	
Skieponys	108	8,0	+0,7		Levaniškis	88	12,2	+1,7	
„Aukštakalnių“	106	9,4	+0,4		Jakšiško t. ūkis	88	9,2	-1,7	
„Svyturys“	104	14,3	+0,7		„Vienybė“	81	8,1	-2,0	
Andrioniškis	104	9,3	-0,1						
Sodininkystės t. ūkis	103	13,2	+0,2		RAJONE:	102	8,9	+0,2	
Kurkliai	100,3	10,7	-0,3						
Elmininkų eksp. ūkis	100,3	10,5	+0,4		Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis				
Raguvelės t. ūkis	100,1	8,5	+0,1						

Įdomi išvyka

Kaunas mus pasitiko su žaliavės, šventiškai pasipuošęs.

Pirmiausia aplankėme zoo-logijos sodą. Pamatėme dau-gybę neregėtų gyvūnų, paukščių, ypač ilgai žiūrėjo-me į neseniai atvežtas žira-fas.

Iš zoologijos sodo pasuko-me į Istorijos muziejų. Ne-išdildomą įspūdį paliko eks-ponatai, kurie byloja apie mūsų senolių praeitį. Įdomu buvo pamatyti Dariaus ir Girėno asmeninius daiktus, „Lituanikos“ nuolaužas.

Susinažinome ir su mies-tu. Linksmi sukumės karu-selėje Jaunimo sode, papu-voime juoko kambaryje, autodrome.

Iš Kauno išvažiavome la-hai nakiliai nusiteikę, tačiau IX forto mūrai privertė su-

simąstyti, primindami čia įvykusią tragediją. Susikau-pę klausėmės gidės pasako-jimo apie forto praeitį, vaikščiojome po kameras, sužinojome, jog žadama pa-statyti naują muziejų, pa-minklą.

Iš ten vykome į Rumši-kes pažūrėti liaudies buities muziejus. Pasisvečiavome džuku, aukštaičiu sodybose, apžiūrėjome, kaip gyveno mūsų seneliai įvairiose Lie-tuvos etnografinėse zonose.

Už šią įdomią ekskursiją mes dėkingi Troškūnų vidu-rinės mokyklos bendrabučio auklėtojai E. Einorienei ir mokytojai A. Bačkulienei.

Vilma Andrikonytė,
Vida Stašūnaitė
Troškūnų vidurinės mokyklos moksleivės

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-nama rotacine mašina. Indeksas 87262. Tir. 11.247 Užsak. Nr. 782